Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. rugsėjo 23 d.*

„Sąjungos ekonominė ir pinigų sąjunga – Bankų sąjunga – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas (*BPeM*) – Bendras pertvarkymo fondas (BPF) – BPV sprendimas dėl *ex ante* įnašų už 2017 m. apskaičiavimo – Ieškinys dėl panaikinimo – Tiesioginė ir konkreti sąsaja – Priimtinumas – Esminiai procedūriniai reikalavimai – Sprendimo autentiškumo patvirtinimas – Pareiga motyvuoti – Teisė į veiksmingą teisminę apsaugą – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Sprendimo pasekmių ribojimas laiko atžvilgiu“

Byloje T-411/17

Landesbank Baden-Württemberg, įsteigtas Štutgarte (Vokietija), atstovaujamas advokatų H. Berger ir K. Rübsamen,

ieškovas,

prieš

Bendrą pertvarkymo valdybą (BPV), atstovaujamą advokatų A. Martin-Ehlers, S. Raes, T. Van Dyck ir A. Kopp,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos A. Steiblytės ir K.-P. Wojcik,

įstojusios į bylą šalies,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2017 m. balandžio 11 d. vykdomosios sudėties BPV priimtą sprendimą dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą už 2017 m. (SRB/ES/SRF/2017/05), kiek jis susijęs su ieškovu,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. M. Collins, teisėjai M. Kancheva, R. Barents, J. Passer (pranešėjas) ir G. De Baere,

posėdžio sekretorė S. Bukšek Tomac, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. gruodžio 12 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 Ši byla priskiriama prie bankų sąjungos antrojo ramsčio, susijusio su bendru pertvarkymo mechanizmu (*BPeM*), nustatytu 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1). *BPeM* sukūrimu siekiama sustiprinti pertvarkymo sistemos integraciją euro zonos valstybėse narėse ir euro zonai nepriklausančiose valstybėse narėse, nusprendusiose dalyvauti bendrame priežiūros mechanizme (BPM) (toliau – dalyvaujančios valstybės narės).

2 Konkrečiai kalbant, ši byla susijusi su pagal Reglamento Nr. 806/2014 67 straipsnio 1 dalį įsteigtu Bendru pertvarkymo fondu (BPF). BPF finansuojamas nacionaliniu lygiu renkamais įstaigų įnašais, kurie, taikant to paties reglamento 67 straipsnio 4 dalį, renkami *ex ante*. Pagal minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalies 13 punktą įstaigos sąvoka reiškia kredito įstaigą arba investicinę įmonę, kuriai taikoma konsoliduota priežiūra pagal to paties reglamento 2 straipsnio c punktą. Įnašai perduodami Europos Sąjungos lygmeniu pagal 2014 m. gegužės 21 d. Briuselyje (Belgija) pasirašytą tarpvyriausybinį susitarimą dėl įnašų į BPF pervedimo ir sujungimo.

3 Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnyje „*Ex ante* įnašai“ nustatyta:

„1. Atskiras kiekvienos įstaigos įnašas renkamas bent kasmet ir apskaičiuojamas proporcingai jos įsipareigojimų sumos (išskyrus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius) ir visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, bendros įsipareigojimų sumos (išskyrus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius) santykiui.

2. Pasikonsultavusi su ECB ar nacionaline kompetentinga institucija ir glaudžiai bendradarbiaudama su nacionalinėmis pertvarkymo institucijomis, Valdyba kiekvienais metais apskaičiuoja atskirus įnašus, siekiant užtikrinti, kad visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, mokėtini įnašai neviršytų 12,5 % tikslinio lygio.

Kiekvienais metais atskirų įstaigų įnašų apskaičiavimas grindžiamas:

a) fiksuotu įnašu, kuris apskaičiuojamas proporcingai įstaigos įsipareigojimų sumos, išskyrus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius, ir visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, visų įsipareigojimų sumos, išskyrus nuosavas lėšas ir apdraustuosius indėlius, santykiui, ir

b) pagal riziką įvertintu įnašu, kuris grindžiamas kriterijais, nustatytais Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnio 7 dalyje, atsižvelgiant į proporcingumo principą ir nesukuriant valstybių narių bankų sektorių struktūrų iškraipymų.

Nustatant ryšį tarp fiksuoto įnašo ir pagal riziką įvertintų įnašų atsižvelgiama į subalansuotą įnašų paskirstymą tarp įvairių rūšių bankų.

Bet kuriuo atveju visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, atskirų įnašų bendra suma, apskaičiuota pagal a ir b punktus, kasmet neviršija 12,5 % tikslinio lygio.

<…>

6. Taikomi pagal Direktyvos 2014/59/ES 103 straipsnio 7 dalį Komisijos priimti deleguotieji aktai, kuriais tiksliai nustatomas įnašų koregavimas proporcingai įstaigų rizikos pobūdžiui.

7. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, pagal 6 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos 1, 2 ir 3 dalių įgyvendinimo sąlygos, visų pirma dėl:

a) atskirų įnašų apskaičiavimo metodikos taikymo;

b) deleguotajame akte nurodytų rizikos veiksnių priskyrimo įstaigoms praktinės tvarkos.“

4 Kiek tai susiję su aptariamais *ex ante* įnašais, Reglamentas Nr. 806/2014 buvo papildytas 2014 m. gruodžio 19 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/81, kuriuo nustatomos vienodos Reglamento Nr. 806/2014 nuostatų dėl *ex ante* įnašų į BPF taikymo sąlygos (OL L 15, 2015, p. 1).

5 Beje, Reglamente Nr. 806/2014 ir Įgyvendinimo reglamente 2015/81 daroma nuoroda į tam tikras nuostatas, išdėstytas kituose dviejuose teisės aktuose:

– pirma, 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190),

– antra, 2014 m. spalio 21 d. Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2015/63, kuriuo papildomos Direktyvos 2014/59 nuostatos dėl *ex ante* įnašų, skirtų pertvarkymo finansavimo struktūroms (OL L 11, 2015, p. 44).

6 Bendra pertvarkymo valdyba (BPV) buvo įsteigta kaip Sąjungos agentūra (Reglamento Nr. 806/2014 42 straipsnis). Ją sudaro, be kita ko, plenarinės sudėties valdyba ir vykdomosios sudėties valdyba (Reglamento Nr. 806/2014 43 straipsnio 5 dalis). Vykdomosios sudėties BPV priima visus sprendimus Reglamentui Nr. 806/2014 įgyvendinti, nebent tame reglamente nustatyta kitaip (Reglamento Nr. 806/2014 54 straipsnio 1 dalies b punktas).

Ginčo aplinkybės

7 Ieškovas *Landesbank Baden-Württemberg* yra Vokietijoje įsteigta kredito įstaiga. Jis priklauso *Sparkassen-Finanzgruppe* (taupomųjų kasų finansų grupė, Vokietija) institucinės apsaugos sistemai (toliau – IAS).

8 2017 m. sausio 26 d. ieškovas perdavė Vokietijos pertvarkymo institucijai *Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung* (Federalinė finansų rinkų stabilizavimo tarnyba, Vokietija, toliau – FMSA) savo deklaraciją dėl *ex ante* įnašo už 2017 m.

9 2017 m. balandžio 11 d. Sprendimu dėl *ex ante* įnašų į BPF už 2017 m. (SRB/ES/SRF/2017/05) (toliau – ginčijamas sprendimas) vykdomosios sudėties BPV, remdamasi Reglamento Nr. 806/2014 54 straipsnio 1 dalies b punktu ir 70 straipsnio 2 dalimi, nusprendė dėl kiekvienos įstaigos, taip pat ieškovo, *ex ante* įnašo už 2017 m. dydžio.

10 2017 m. balandžio 21 d. pranešimu apie mokėtiną sumą, gautu 2017 m. balandžio 24 d., FMSA informavo ieškovą, kad BPV nustatė jo *ex ante* įnašą į BPF už 2017 m. ir nurodė *Restrikturierungsfonds* (Restruktūrizavimo fondas, Vokietija) naudai mokėtiną sumą (toliau – pranešimas apie mokėtiną sumą). Prie pranešimo apie mokėtiną sumą FMSA pridėjo du dokumentus, t. y. ginčijamo sprendimo

tekstą vokiečių kalba, nepateikiant jame minimo priedo, ir dokumentą „Apskaičiavimo informacija (pakoreguota atsižvelgiant į riziką): *ex ante* įnašai į [BPF] už 2017 m.“ (toliau – dokumentas „Apskaičiavimo informacija“).

Procesas ir šalių reikalavimai

11 2017 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovo ieškinį.

12 2017 m. rugsėjo 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Europos Komisijos prašymą leisti įstoti į šią bylą palaikyti BPV reikalavimų.

13 2017 m. lapkričio 13 d. sprendimu Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos (ankstesniosios sudėties) pirmininkas patenkino Komisijos prašymą leisti įstoti į bylą.

14 Atsižvelgdamas į Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos (ankstesniosios sudėties) siūlymą ir remdamasis savo Procedūros reglamento 28 straipsniu Bendrasis Teismas nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.

15 Taikydamas proceso organizavimo priemonę, priimtą 2019 m. vasario 12 d. pagal Procedūros reglamento 89 straipsnį, Bendrasis Teismas visų pirma paprašė BPV pateikti, pirma, viso ginčijamo sprendimo originalo, įskaitant jo priedą, kopiją ir, antra, visus jo priimtus tarpinius sprendimus, kuriais remiantis buvo apskaičiuotas *ex ante* įnašas už 2017 m. Antra, Bendrasis Teismas paprašė BPV aprašyti ginčijamo sprendimo priėmimo procedūrą ir pateikti patvirtinamuosius dokumentus. Trečia, BPV buvo paprašyta dėl atsiliepimo į ieškinį 154 punkte ir tripliko 102 punkte nurodytų lentelės, susijusios su koregavimo daugiklio atsižvelgiant į rizikos profilį intervalais ir paskelbtos jos interneto svetainėje, duomenų patikslinti šių duomenų pirmojo paskelbimo datą. Ketvirta, BPV buvo paprašyta nurodyti daugiklio, taikomo IAS, rodikliui vertes ir koregavimo daugiklio dydžio vertes atsižvelgiant į ginčijamame sprendime taikytą rizikos profilį kitų ieškinio A.12 priede nurodytų įstaigų atveju.

16 2019 m. kovo 20 d. raštu BPV atsakė į šią proceso organizavimo priemonę. Dėl prašymo pateikti dokumentus ji iš esmės nurodė, kad negali pateikti dokumentų dėl konfidencialumo. Dėl šios priežasties ji paprašė Bendrojo Teismo imtis pasirengimo nagrinėti bylą priemonės.

17 2019 m. balandžio 10 d. nutartimi Bendrasis Teismas, remdamasis, pirma, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 24 straipsnio pirma pastraipa ir, antra, Procedūros reglamento 91 straipsnio b punktu, 92 straipsnio 3 dalimi ir 103 straipsniu, nurodė BPV pateikti nekonfidencialią ir konfidencialią ginčijamo sprendimo originalo, įskaitant jo priedą, visų jos priimtų tarpinių sprendimų, susijusių su *ex ante* įnašo už 2017 m. apskaičiavimu, visų patvirtinamųjų dokumentų, susijusių su ginčijamo sprendimo priėmimo procedūra, kopijas ir šio sprendimo 15 punkte nurodytų daugiklių vertes.

18 2019 m. gegužės 3 d. raštu BPV atsakė į 2019 m. balandžio 10 d. nutartį. Dėl ginčijamo sprendimo BPV paaiškino, kad jo priedas buvo patvirtintas XLSX formatu. Vis dėlto Bendrajam Teismui pateiktas dokumentas buvo PDF formatu. Dėl tarpinių sprendimų BPV pateikė, pirma, sprendimus dėl *ex ante* įnašų už 2016 m. apskaičiavimo ir, antra, sprendimų projektus ir suvestines pastabas (*cover notes*). Galiausiai BPV pateikė tam tikrų duomenų apie daugiklių, nurodytų šio sprendimo 15 punkte, vertes.

19 Tam, kad BPV galėtų papildyti atsakymą, nurodytą šio sprendimo 18 punkte, 2019 m. rugsėjo 9 d. Bendrasis Teismas priėmė antrą nutartį dėl pasirengimo nagrinėti bylą priemonių.

20 2019 m. rugsėjo 26 d. raštu BPV atsakė į 2019 m. rugsėjo 9 d. nutartį ir pateikė, pirma, ginčijamo sprendimo teksto kopiją PDF formatu ir, kiek tai susiję su jo priedu, USB atminties kortelę su nekonfidencialiomis ir konfidencialiomis XLSX formato rinkmenomis. Antra, BPV pateikė

nekonfidencialios ir konfidencialios redakcijos vienuolika dokumentų, kuriuose aprašoma sprendimų projektų, nurodytų šio sprendimo 18 punkte nurodytose arba prie jų pridėtose suvestinėse pastabose, patvirtinimo per jos vykdomąją sesiją procedūra. Galiausiai ji pateikė šio sprendimo 15 punkte nurodytų daugiklių verčių anoniminę lentelę.

21 2019 m. spalio 10 d. nutartimi, atlikęs Procedūros reglamento 103 straipsnio 1 dalyje numatytą nagrinėjimą, Bendrasis Teismas iš bylos medžiagos pašalino visus BPV pateiktus konfidencialius dokumentus, pateiktus atsakant į 2019 m. balandžio 10 d. ir rugsėjo 9 d. nutartis dėl pasirengimo nagrinėti bylą priemonių, ir nutarė, kad šio sprendimo 18 punkte nurodytų suvestinių pastabų nekonfidencialiose versijose yra paslėptų dalių, kurios buvo ir svarbios bylai, ir nekonfidencialios. Todėl jis įpareigojo BPV pateikti naujas nekonfidencialias minėtų pastabų versijas.

22 2019 m. spalio 18 d. raštu BPV įvykdė šią nutartį.

23 2019 m. lapkričio 6 d. raštais ieškovas ir Komisija pateikė savo pastabas dėl BPV atsakymų į 2019 m. vasario 12 d. proceso organizavimo priemonę, 2019 m. balandžio 10 d. ir rugsėjo 9 d. nutarčių dėl pasirengimo nagrinėti bylą priemonių ir 2019 m. spalio 10 d. nutarties.

24 Ieškovas Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis su juo susijęs,

– priteisti iš BPV bylinėjimosi išlaidas.

25 BPV Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepriimtiną arba kaip nepagrįstą,

– subsidiariai, jei Bendrasis Teismas nuspręstų panaikinti ginčijamą sprendimą, atidėti panaikinimo pasekmes šešiems mėnesiams po to, kai sprendimas taps galutinis,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

26 Per nustatytą terminą Komisija nepateikė savo įstojimo į bylą paaiškinimų.

Dėl teisės

Dėl priimtinumo

27 Savo pastabose BPV iš esmės ginčijo ieškovo teisę pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, teigdama, kad jis nėra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs ir kad tik pranešimas apie mokėtiną sumą galėjo turėti įtakos jo padėčiai.

28 Reikia konstatuoti, kad 2019 m. gruodžio 3 d. Sprendime *Iccrea Banca* (C-414/18, EU:C:2019:1036, 65 punktas) Teisingumo Teismas iš esmės nusprendė, kad nors BPV sprendimų dėl *ex ante* įnašų į BPF apskaičiavimo adresatai pagal Įgyvendinimo reglamento 2015/81 5 straipsnio 1 dalį yra nacionalinės pertvarkymo institucijos (toliau – NPI), šių įnašų mokėtojai neabejotinai yra tiesiogiai ir konkrečiai susiję su šiais sprendimais.

29 Darytina išvada, kad ieškovas turi teisę pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, o tai per posėdį pripažino BPV, ir apie tai buvo pažymėta teismo posėdžio protokole.

30 Dėl BPV argumento, kad ieškinys „pareikštas tiesiogiai dėl reglamentų ir direktyvų, sudarančių *ex ante* įnašų apskaičiavimo sistemą“, ir dėl šios priežasties turi būti atmestas kaip nepriimtinas, reikia pažymėti, kad šiuo ieškiniu siekiama panaikinti tik ginčijamą sprendimą. Deleguotasis reglamentas 2015/63 yra ne prašymo dėl panaikinimo dalykas, bet visuotinai taikomas aktas, dėl kurio ieškovas pateikia neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą.

31 Šiuo klausimu reikia pridurti, kad pagal SESV 277 straipsnį, nepaisant to, kad SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje nustatytas terminas yra pasibaigęs, bet kuri teismo proceso, kuriame ginčijamas Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo priimtas visuotinai taikomas aktas, šalis gali remtis SESV 263 straipsnio antroje pastraipoje nurodytais pagrindais ir prašyti, kad Sąjungos teismas tą aktą pripažintų netaikytinu.

32 Taigi, kadangi šis ieškinys pareikštas dėl BPV sprendimo, priimto remiantis Sąjungos institucijos priimtu visuotinai taikomu aktu, jis negali būti laikomas visiškai ar iš dalies nepriimtinu vien dėl to, kad pareikšdamas šį ieškinį ieškovas remiasi to akto netaikytinumu pagal SESV 277 straipsnį.

33 Be to, remiantis suformuota jurisprudencija, jei bendro pobūdžio aktas, kurio teisėtumas ginčijamas, turi būti tiesiogiai ar netiesiogiai taikytinas byloje, kurioje nagrinėjamas ieškinys, ir turi būti tiesioginis teisinis ryšys tarp skundžiamo individualaus sprendimo ir atitinkamo bendro pobūdžio akto (žr. 2017 m. vasario 17 d. Sprendimo *Islamic Republic of Iran Shipping Lines ir kt. / Taryba*, T-14/14 ir T-87/14, EU:T:2017:102, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), pakanka pažymėti, kad ginčijamame sprendime kaip vienas iš jo teisinių pagrindų nurodomas Deleguotasis reglamentas 2015/63, kurio neteisėtumą prašo pripažinti ieškovas, kiek tai susiję su jo 4–7 ir 9 straipsniais bei I priedu (žr. šio sprendimo 35 punktą). Be to, iš bylos medžiagos matyti, kad ieškovo *ex ante* įnašas už 2017 m. buvo apskaičiuotas taikant metodą, vadinamą „koregavimas atsižvelgiant į riziką“, t. y. būtent taikant minėtas Deleguotojo reglamento Nr. 2015/63 nuostatas.

34 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad šis ieškinys yra priimtinas tiek, kiek jis susijęs su prašymu panaikinti ginčijamą sprendimą, ir tiek, kiek jis susijęs su ieškovo pateiktu neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu.

Dėl esmės

35 Ieškiniui pagrįsti ieškovas pateikia šešis pagrindus:

– pirmasis grindžiamas SESV 296 straipsnio antros pastraipos ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies c punkto pažeidimu dėl nepakankamo ginčijamo sprendimo motyvavimo,

– antrasis – Chartijos 41 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies a punkto pažeidimu, nes ieškovas nebuvo išklausytas,

– trečiasis – Chartijos 47 straipsnio 1 dalies pažeidimu dėl galimybės peržiūrėti ginčijamą sprendimą nebuvimo,

– ketvirtasis – Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalies h punkto, 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1) 113 straipsnio 7 dalies, Deleguotojo reglamento 2015/63 6 straipsnio 5 dalies pirmo sakinio, Chartijos 16 ir 20 straipsnių bei proporcingumo principo pažeidimu, nes taikytas IAS rodiklio daugiklis,

– penktasis – Chartijos 16 straipsnio ir proporcingumo principo pažeidimu, nes taikytas rizikos koregavimo daugiklis atsižvelgiant į rizikos profilį,

– šeštasis – Deleguotojo reglamento 2015/63 4–7 ir 9 straipsnių bei šio reglamento I priedo neteisėtumu.

36 Visų pirma reikia išnagrinėti su viešąja tvarka susijusį esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu grindžiamą pagrindą, kurį Sąjungos teismas privalo iškelti savo iniciatyva (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 punktą; 2000 m. kovo 30 d. Sprendimo *VBA / Florimex ir kt.*, C-265/97 P, EU:C:2000:170, 114 punktą; 2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen / Komisija*, T-228/99 ir T-233/99, EU:T:2003:57, 143 punktą ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Banco Cooperativo Español / BPV*, T-323/16, EU:T:2019:822, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

37 Esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimą sudaro, be kita ko, teisės akto autentiškumo patvirtinimo nebuvimas (šiuo klausimu žr. 1994 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / BASF ir kt.*, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 75 ir 76 punktus bei 2000 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Komisija / ICI*, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 40 ir 41 punktus) ir motyvavimo nebuvimas ar nepakankamumas (žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-279/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2017:461, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją); pastarasis klausimas yra pirmojo panaikinimo pagrindo dalykas, kuris turi būti nagrinėjamas kartu su trečiuoju ir šeštuoju pagrindais.

Dėl ginčijamo sprendimo autentiškumo patvirtinimo

38 Reikia priminti, jog dėl to, kad intelektinis ir formalus elementai yra neatskiriama visuma, teisės akto išdėstymas raštu yra būtina jį priimančios institucijos valios išraiška (1994 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / BASF ir kt.*, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 70 punktas; 2000 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Komisija / ICI*, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 38 punktas ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Banco Cooperativo Español / BPV*, T-323/16, EU:T:2019:822, 74 punktas).

39 Akto autentiškumo patvirtinimu siekiama užtikrinti teisinį saugumą ir teisės akto autoriaus priimto teksto nekintamumą, o autentiškumo patvirtinimas yra esminis procedūrinis reikalavimas (1994 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / BASF ir kt.*, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 75 ir 76 punktai; 2000 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Komisija / ICI*, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 40 ir 41 punktai ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Banco Cooperativo Español / BPV*, T-323/16, EU:T:2019:822, 75 punktas).

40 Be to, buvo nuspręsta, kad pats teisės akto autentiškumo patvirtinimo nebuvimas jau yra esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas, nesant reikalo dar įrodyti, kad teisės akte yra kitų trūkumų arba kad autentiškumo patvirtinimo nebuvimas padarė žalos asmeniui, kuris tuo remiasi (2000 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Komisija / ICI*, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 42 punktas ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Banco Cooperativo Español / BPV*, T-323/16, EU:T:2019:822, 76 punktas).

41 Patikrinimas, kaip laikomasi autentiškumo patvirtinimo formalumo, ir teisės akto tikrumo kontrolė yra išankstinė sąlyga, kurią reikia įvykdyti prieš atliekant bet kokią kitokią kontrolę, kaip antai teisės akto autoriaus kompetencijos, kolegialumo principo laikymosi ar pareigos motyvuoti teisės aktus (2000 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Komisija / ICI*, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 46 punktas ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Banco Cooperativo Español / BPV*, T-323/16, EU:T:2019:822, 77 punktas).

42 Jeigu Sąjungos teismas, nagrinėdamas jam pateiktą aktą, konstatuoja, jog nebuvo tinkamai patvirtintas to akto autentiškumas, jis privalo savo iniciatyva pateikti pagrindą dėl esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimo tinkamai nepatvirtinus teisės akto autentiškumo ir dėl tos priežasties – panaikinti tokį trūkumą turintį aktą (2000 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Komisija / ICI*, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 51 punktas ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Banco Cooperativo Español / BPV*, T-323/16, EU:T:2019:822, 78 punktas).

43 Šiuo atveju visiškai nesvarbu, kad autentiškumo patvirtinimo nebuvimas nepadarė jokios žalos kuriai nors iš ginčo šalių. Iš tiesų teisės aktų autentiškumo patvirtinimas yra esminis procedūrinis reikalavimas, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį; jis svarbus užtikrinant teisinį saugumą, kurio pažeidimas lemia tokį trūkumą turinčio teisės akto panaikinimą, ir nėra būtinybės įrodyti, kad padaryta tokia žala (2000 m. balandžio 6 d. Sprendimo *Komisija / ICI*, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 52 punktas ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Banco Cooperativo Español / BPV*, T-323/16, EU:T:2019:822, 79 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Goldfish ir kt. / Komisija*, T-54/14, EU:T:2016:455, 47 punktą).

44 Nagrinėjamu atveju savo atsakyme į 2019 m. vasario 12 d. priimtą proceso organizavimo priemonę BPV nurodo, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas taikant rašytinę procedūrą, remiantis vykdomosios sudėties BPV procedūros taisyklių, priimtų 2015 m. balandžio 29 d. plenarinės sudėties BPV sprendimu (SRB/PS/2015/8), 7 straipsnio 5 dalimi ir 9 straipsniu; ši procedūra buvo pradėta vykdomosios sudėties BPV nariams elektroniniu laišku išsiunčiant dokumentus, tarp kurių, be kita ko, buvo pateiktas DOC formato dokumentas, atitinkantis ginčijamo sprendimo teksto projektą, ir dokumentas XLSX formatu, atitinkantis priedo projektą, į kurį daroma nuoroda ginčijamame sprendime.

45 Šiuo klausimu iš BPV atsakymo į 2019 m. balandžio 10 d. nutartį matyti, kad 2017 m. balandžio 11 d., po to, kai visi vykdomosios sudėties valdybos nariai taip pat elektroniniu paštu patvirtino šio sprendimo 44 punkte minėtus du dokumentus, kurie buvo iš dalies pakeisti per procedūrą, BPV sekretoriatas atspausdino dokumentą DOC formatu (ginčijamo sprendimo tekstą be jo priedo), o BPV pirmininkė pasirašė šį dokumentą ir su juo susijusį lydraštį. Šio dokumento pasirašyta versija buvo saugoma BPV patalpose.

46 Atsakydama į 2019 m. balandžio 10 d. nutartį BPV pateikė šios pasirašytos ginčijamo sprendimo redakcijos kopiją ir minėto lydraščio kopiją.

47 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad BPV nepateikė jokių ginčijamo sprendimo priedo, kuris yra XLSX formato elektroninis dokumentas su nurodytomis *ex ante* įnašų sumomis, ir todėl tai yra esminis to sprendimo elementas, autentiškumo patvirtinimo įrodymų.

48 Iš tiesų BPV nepateikė jokios ginčijamo sprendimo priedo versijos, kurioje būtų elektroninis parašas, nors šis priedas visiškai neatskiriamai susijęs su ginčijamo sprendimo tekstu.

49 Dėl šio sprendimo 45 punkte nurodyto lydraščio, kuriame nuoroda „Attachment (s): 2“ [Priedai: 2]“ teoriškai turėtų reikšti, kad tuo metu, kai BPV pirmininkė jį pasirašė ranka, prie šio lydraščio buvo pridėti du dokumentai, t. y. ginčijamo sprendimo tekstas ir spausdinta priedo versija, reikia konstatuoti, kad iš tikrųjų šia nuoroda neįrodama, jog yra pridėti du dokumentai, kurie ja, beje, net neidentifikuojami.

50 Be to, per posėdį BPV nurodė neatspausdinusi priedo, kuris, kaip jau buvo nurodyta, yra XLSX formato dokumentas, t. y. elektroninis dokumentas. Todėl jos parašas galėjo būti tik elektroninis, vadinasi, šis dokumentas negalėjo būti fiziškai pridėtas prie popierinio lydraščio.

51 Vis dėlto BPV parašas minimas tik tiek, kiek jis susijęs su ginčijamo sprendimo tekstu. BPV neįrodė, kad yra BPV pirmininkės elektroninis šio priedo parašas.

52 Dėl per posėdį BPV pateikto argumento, kad pasirašant lydraštį priedas buvo prieinamas ARES (*Advanced Records System*) dokumentų sistemoje, reikia konstatuoti, kad jis yra naujas, todėl nepriimtinas, taip pat bet kuriuo atveju nepagrįstas.

53 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad lydraštyje nėra jokių šį teiginį patvirtinančių įrodymų ir juo labiau įrodymų, leidžiančių nustatyti neatsiejamą ryšį tarp minėto lydraščio, kurį asmeniškai pasirašė BPV pirmininkė, ir ARES tariamai esančio dokumento, kuris atitiktų Bendrajame Teisme pateiktą ginčijamo sprendimo priedą.

54 Galiausiai lydraščio pasirašymas ranka, nurodant, kad prie jo pridėti du dokumentai, jų neidentifikuojant ir vėliau jų neatskiriamai nesusiejus, nors iš tikrųjų kartu su lydraščiu buvo pridėtas vienas dokumentas, negali lemti kito dokumento, t. y. XLSX formato priedo, tariamai esančio ARES, autentiškumo patvirtinimo.

55 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad reikalavimas patvirtinti ginčijamo sprendimo autentiškumą nėra įvykdytas.

56 Bendrasis Teismas mano, kad siekiant tinkamo teisingumo vykdymo taip pat reikia priimti sprendimą dėl ieškinio pirmojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu, trečiojo pagrindo, grindžiamo ieškovo teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimu, ir dėl šeštojo pagrindo, grindžiamo tam tikrų Deleguotojo reglamento 2015/63 nuostatų neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, nes visi šie pagrindai turi būti nagrinėjami kartu.

Dėl ieškinio pirmojo, trečiojo ir šeštojo pagrindų, kurie turi būti nagrinėjami kartu ir kurie grindžiami atitinkamai pareigos motyvuoti pažeidimu, teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimu ir Deleguotojo reglamento 2015/63 neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu

– *Šalių argumentai*

57 Ieškovas teigia, kad BPV pažeidė pareigą motyvuoti ir jo teisę į veiksmingą teisminę apsaugą, nes ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas.

58 Jis teigia, kad pagal jurisprudenciją sprendimas, kuriuo reikalaujama sumokėti mokestį, yra motyvuotas taip, kaip reikalaujama vykdant teisminę kontrolę, tik jeigu jame tiksliai ir išsamiai išdėstomos reikalavimo dalys, dėl kurių vykdymo jis priimtas.

59 Be to, nagrinėjamu atveju motyvavimo reikalavimai yra dideli dėl koregavimo sudėtingumo atsižvelgiant į rizikos profilį, nustatytos finansinės naštos dydį ir BPV turimą diskreciją.

60 Vis dėlto nė viename prie pranešimo apie mokėtiną sumą pridėtame ieškovui pateiktame dokumente nėra informacijos, kuri jam būtų reikalinga vertinant jo įnašo apskaičiavimo tikslumą tiek dėl bazinio metinio įnašo apskaičiavimo, tiek dėl šio įnašo patikslinimo atsižvelgiant į rizikos profilį.

61 Vien duomenų, susijusių tik su ieškovu, pateikimas yra akivaizdžiai nepakankamas.

62 Ieškovas priduria, kad BPV pareigos motyvuoti nesilaikymo negali pateisinti pareigomis užtikrinti su kitomis įstaigomis susijusių duomenų, kurie yra būtini apskaičiavimo kontrolei, konfidencialumą. Jis nurodo Direktyvos 2014/59 84 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 575/2013 431 bei paskesniuose straipsniuose numatytas kredito įstaigų atskleidimo pareigas.

63 Taigi BPV iš esmės ir įvairiais aspektais pažeidė pareigą motyvuoti, o tai turėtų lemti ginčijamo sprendimo panaikinimą. Pateikti motyvai neleidžia nei įstaigoms, nei FMSA patikrinti ir kontroliuoti įnašo apskaičiavimo. Net Bendrasis Teismas negali patikrinti ginčijamo sprendimo, todėl ir laikytis pareigos motyvuoti. Sprendimu, kurį jis turės priimti, gali būti pažeista Chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje įtvirtinta teisės į teisingą bylos nagrinėjimą garantija.

64 Ieškovo teigimu, dėl pareigos motyvuoti pažeidimų atsiranda esminių trūkumų, kurių neįmanoma nustatyti, nes aiškiai nenurodyti išsamūs motyvai.

65 Dėl tų pačių priežasčių BPV taip pat pažeidė ieškovo teisę į veiksmingą teisminę apsaugą. Iš tikrųjų, nesant pakankamų ginčijamo sprendimo motyvų, Bendrasis Teismas negali nei įsitikinti, kad jis pagrįstas pakankamai patikimais faktais, nei vertinti duomenų ir verčių bei ginčijamo įnašo apskaičiavimo pagrindo etapų abstrakčios teisingumo tikimybės.

66 Galiausiai ieškovas, remdamasis SESV 277 straipsniu, teigia, kad ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas ir dėl to, kad pačiais Deleguotojo reglamento 2015/63 4–7 ir 9 straipsniais bei jo I priedu pažeidžiamas veiksmingos teisminės apsaugos principas, nes jais sukuriama sudėtinga įnašų nustatymo sistema, kuriai būdinga daug diskrecijos, kuri yra visiškai neskaidri ir pagal kurią BPV negali pateikti patikrinamų ir kontroliuojamų įstaigoms tenkančios individualios naštos motyvų.

67 BPV, kurią iš esmės palaiko Komisija, ginčija šiuos argumentus.

68 Pirmiausia BPV tvirtina, kad ginčijamo sprendimo motyvai yra pakankami ne tik NPI atžvilgiu, kad būtų galima suprasti apskaičiavimo priežastis, bet ir apskritai.

69 Toliau BPV nurodo kelis konteksto elementus, kurie, kaip ji mano, gali turėti įtakos pareigos motyvuoti apimčiai.

70 Pirma, tiek FMSA, tiek įstaigos dalyvavo *ex ante* įnašų apskaičiavimo procese.

71 Antra, *ex ante* įnašų apskaičiavimo metodika aiškiai išdėstyta taikytinuose teisės aktuose, būtent Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 1 ir 2 dalyse, taip pat Deleguotojo reglamento 2015/63 2 skirsnyje ir I priede.

72 Trečia, iš jurisprudencijos matyti, kad sprendimas, priimamas vadovaujantis nusistovėjusia sprendimų priėmimo praktika, gali būti motyvuojamas apibendrintai, t. y. darant nuorodą į tokią praktiką.

73 Be to, BPV tvirtina, kad, priešingai, nei teigia ieškovas, pareiga motyvuoti ieškovo atžvilgiu nėra tokios apimties, kad leistų jam tiksliai įvertinti, ar skaičiavimai yra teisingi, ar ne. Tai matyti iš jurisprudencijos, susijusios su kitomis Sąjungos teisės sritimis, be kita ko, konkurencijos teisės sritimi.

74 Atsižvelgdama į tai BPV pabrėžia, kad *ex ante* įnašai iš (apie) 3 500 įstaigų yra tarpusavyje susiję, nes visų įnašų suma turi atitikti metinį tikslinį lygį, todėl ieškovo įnašo apskaičiavimas grindžiamas ne tik jo perduota informacija, bet ir kitų 3 500 įstaigų perduota informacija, susijusia su šių įstaigų veiklos ypatumais, atsakomybe ir rizika, kurią ginčijamame sprendime BPV įvertina santykinio įstaigų klasifikavimo forma. Ši informacija yra konfidenciali. Todėl pareiga motyvuoti turi būti suderinta su BPV nustatyta pareiga saugoti visų atitinkamų įstaigų komercinę paslaptį.

75 Be to, iš jurisprudencijos matyti, kad pareigos motyvuoti apimtis gali būti apribota ir dėl imperatyvių pagrindų, susijusių su Sąjungos ar jos valstybių narių saugumu ar jų tarptautiniais santykiais.

76 Galiausiai, jei būtų dalijamasi visa visų dalyvaujančių valstybių narių įstaigų konfidencialia informacija su kiekviena NPI, tai viršytų tai, ko reikalaujama pagal Įgyvendinimo reglamento 2015/81 5 straipsnio 1 dalį.

77 Vadinasi, ginčijamo sprendimo motyvų išsamumo lygis yra pakankamas.

78 Kadangi ieškovas teigia, jog pagal teisę į veiksmingą teisminę apsaugą reikalaujama, kad Bendrasis Teismas galėtų perskaičiuoti įnašą, BPV nurodo, kad šis teisėtumo kontrolės aiškinimas yra per platus ir neatitinka šioje srityje egzistuojančios jurisprudencijos. Iš tiesų teisė į veiksmingą teisminę apsaugą

turi būti vertinama atsižvelgiant į institucinę pusiausvyrą, kaip numatyta Reglamente Nr. 806/2014 ir Įgyvendinimo reglamente 2015/81. BPV atsakinga už *ex ante* įnašų apskaičiavimą. Todėl Bendrojo Teismo vaidmuo neturi būti savo sprendimu pakeisti BPV sprendimą perskaičiuojant įnašą. Šioje byloje atsižvelgdamas į reikšmingą teisinį pagrindą Bendrasis Teismas gali atlikti ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę. Todėl ieškovo teisė į veiksmingą teisminę apsaugą nebuvo pažeista.

79 Kad ir kaip būtų, vykdydamas kontrolę Bendrasis Teismas galėtų prašyti pateikti tokiai kontrolei svarbią informaciją ar įrodymus ir palyginti konfidencialumo užtikrinimą su poreikiu pakankamai užtikrinti teisę į veiksmingą teisminę apsaugą ir ištaisyti bet kokį galimą informacijos trūkumą, kuris galėtų pakenkti šiai teisei.

80 Dėl tų pačių priežasčių ieškovo pateiktas Deleguotojo reglamento 2015/63 nuostatų neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas yra nepagrįstas.

81 Bet kuriuo atveju, kadangi ieškovas nepateikė jokių įrodymų, susijusių su tariama klaida apskaičiuojant *ex ante* įnašus už 2017 m., šis skaičiavimas iš esmės lieka galioti. Todėl jis neturi jokio teisėto intereso dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

82 Savo atsakyme į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktą klausimą BPV patikslino, kad Direktyvos 2014/59 84 straipsnio 3 dalyje, kuria remiasi ieškovas (žr. šio sprendimo 62 punktą), ir Reglamento Nr. 806/2014 88 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe atskleisti konfidencialią informaciją santraukos ar apibendrinimo forma, kad nebūtų galima identifikuoti įstaigų, neturėtų būti remiamasi šiuo atveju. Ji pateikė ieškovui maksimalius pagal esamą sistemą leistinus duomenis.

– *Bendrojo Teismo vertinimas*

83 Remiantis suformuota jurisprudencija motyvai, kurių reikalaujama pagal SESV 296 straipsnį, turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės priežastis, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę (žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Comunidad Autónoma de Galicia ir Retegal / Komisija*, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

84 Reikalavimas pateikti motyvus turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, be kita ko, į akto turinį, pateiktų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimų. Nereikalaujama, kad motyvuose būtų išdėstytos visos faktines ir teisinės aplinkybės, nes klausimas, ar teisės akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir į kontekstą ir visas aptariamą sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. 2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *Acino / Komisija*, T-539/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:110, 124 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

85 Be to, teisės akto motyvai turi būti logiški, be vidinių prieštaravimų, kliudančių teisingai suprasti tą aktą pagrindžiančias priežastis (žr. 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *Pilkington Group / Komisija*, T-462/12, EU:T:2015:508, 21 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

86 Be to, egzistuoja glaudus ryšys tarp pareigos motyvuoti ir pagrindinės teisės į veiksmingą teisminę apsaugą (generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Housieaux*, C-186/04, EU:C:2005:70, 32 punktas).

87 Iš tiesų iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad dėl Chartijos 47 straipsnyje garantuojamos veiksmingos teismo kontrolės reikalaujama, kad atitinkamas asmuo galėtų sužinoti ginčijamo sprendimo motyvus tam, kad galėtų ginti savo teises geriausiomis įmanomomis sąlygomis ir

žinodamas visas aplinkybes nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą, taip pat siekiant, kad šis atliktų visišką minėto sprendimo teisėtumo kontrolę, kaip reikalaujama pagal SESV (šiuo klausimu žr. 2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *LS Customs Services*, C-46/16, EU:C:2017:839, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat 2019 m. kovo 13 d. Sprendimo *AlzChem / Komisija*, C-666/17 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:196, 54 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

88 Visų pirma reikia priminti, kad nors pagal Reglamente Nr. 806/2014 ir Įgyvendinimo reglamente 2015/81 nustatytą sistemą apie sprendimus, kuriais nustatomi *ex ante* įnašai, pranešama NPI, tuos įnašus mokančios įstaigos, taip pat ieškovas, priešingai, nei teigia BPV, yra konkrečiai ir tiesiogiai susijusios su tais sprendimais (žr. šio sprendimo 28 punktą).

89 Taigi į galimą šių įstaigų suinteresuotumą gauti paaiškinimų taip pat turi būti atsižvelgta vertinant pareigos motyvuoti nagrinėjamus sprendimus apimtį (2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Hypo Vorarlberg Bank / BPV*, T-377/16, T-645/16 ir T-809/16, EU:T:2019:823, 176 punktas ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Portigon / BPV*, T-365/16, EU:T:2019:824, 164 punktas).

90 Be to, būtent BPV apskaičiuoja ir nustato *ex ante* įnašus. Jos sprendimai, susiję su šių įnašų apskaičiavimu, skirti tik NPI (Įgyvendinimo reglamento 2015/81 5 straipsnio 1 dalis) ir NPI turi apie juos pranešti įstaigoms (Įgyvendinimo reglamento 2015/81 5 straipsnio 2 dalis) ir remdamasi šiais sprendimais rinkti įnašus iš įstaigų (Reglamento Nr. 806/2014 67 straipsnio 4 dalis) (2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Hypo Vorarlberg Bank / BPV*, T-377/16, T-645/16 ir T-809/16, EU:T:2019:823, 204 punktas ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Portigon / BPV*, T-365/16, EU:T:2019:824, 179 punktas).

91 Taigi, kai BPV veikia pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalį, ji priima galutinius sprendimus, kurie konkrečiai ir tiesiogiai susiję su įstaigomis (2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Hypo Vorarlberg Bank / BPV*, T-377/16, T-645/16 ir T-809/16, EU:T:2019:823, 205 punktas ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Portigon / BPV*, T-365/16, EU:T:2019:824, 180 punktas).

92 Vadinasi, BPV, kuri yra tų sprendimų autorė, privalo juos motyvuoti. Ši pareiga negali būti deleguota NPI, kurios negali jos pažeidimo ištaisyti, nebent būtų nepaisoma tuos sprendimus priėmusios BPV statuso ir jai tenkančios atsakomybės šiuo klausimu ir siekiama, atsižvelgiant į NPI įvairovę, sukelti įstaigų nevienodo vertinimo pavojų, kiek tai susiję su BPV sprendimų motyvavimu (2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Hypo Vorarlberg Bank / BPV*, T-377/16, T-645/16 ir T-809/16, EU:T:2019:823, 206 punktas ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Portigon / BPV*, T-365/16, EU:T:2019:824, 181 punktas).

93 Šiuo atveju, kiek tai susiję su ginčijamo sprendimo tekstu, Reglamentas Nr. 806/2014, Direktyva 2014/59, Įgyvendinimo reglamentas 2015/81, Deleguotasis reglamentas 2015/63 ir šio sprendimo 2 punkte minėtas tarpvyriausybinis susitarimas nurodomi kaip teisinis pagrindas ir apima kelias nuorodas, susijusias su atsižvelgimu į *ex ante* įnašus, sumokėtus už 2015 ir 2016 metus. Toliau nurodoma pagrindinė ginčijamo sprendimo rezoliucinė dalis („[vykdomosios sudėties BPV] tvirtina *ex ante* įnašų į [BPF] sumas už 2017 m., nurodytas priede“) ir vienuolika punktų, kuriuose bendrai nurodyta *ex ante* įnašų apskaičiavimo procedūra. Galiausiai 12 punkte patikslinama, kad „[ginčijamas sprendimas] įsigalioja jo priėmimo dieną“.

94 Dėl ginčijamo sprendimo priedo, kurį BPV pateikė atsakyme į 2019 m. rugsėjo 9 d. nutartį, pažymėtina, kad jame pateikta lentelė su kiekvienai atitinkamai įstaigai nurodyta dalyvaujančia valstybe nare, kurioje ji yra patvirtinta, metodo, pagal kurį apskaičiuojamas *ex ante* įnašo už 2017 m. „Europos“ dalis, tipu, šio įnašo dydžiu, o skiltyje „Rizikos koregavimo koeficientas (AE)“ – jam taikomu „Europos“ koregavimo daugikliu atsižvelgiant į rizikos profilį (žr. Deleguotojo reglamento 2015/63 9 straipsnį ir Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalies b punktą).

95 Akivaizdu, kad ginčijamame sprendime, be jo tekste pateiktų bendrų paaiškinimų, nėra beveik jokio ieškovo įnašo apskaičiavimo elemento. Iš tiesų šiame sprendime nurodomas tik metodo tipas ir koregavimo daugiklio dydis atsižvelgiant į rizikos profilį, taikomą ieškovui apskaičiuojant jo įnašo „Europos“ dalį.

96 Reikia pridurti, kad iš Įgyvendinimo reglamento 2015/81 8 straipsnio 1 dalies b punkto matyti, jog BPV atlikto įnašo apskaičiavimo atsižvelgiant į Europos kontekstą dalis 2017 m. apskaičiuojant šį įnašą sudarė tik 60 %, o nacionalinė dalis – 40 %.

97 Dėl dokumento „Apskaičiavimo informacija“ (žr. šio sprendimo 10 punktą) reikia pažymėti, kad darant prielaidą, jog jį iš tikrųjų parengė BPV, kaip ji tvirtino per teismo posėdį, konstatuotina, kad nors jame, be šio sprendimo 94 punkte nurodytų duomenų, nurodytas įnašo „nacionalinės“ dalies apskaičiavimo metodo tipas ir „nacionalinio“ koregavimo daugiklio suma atsižvelgiant į rizikos profilį ir kiti apskaičiavimo duomenys, vis dėlto jame nėra jokių duomenų, kurių pakaktų patikrinti įnašo tikslumą.

98 Konkrečiai kalbant, šiame dokumente nėra jokių apskaičiavimo duomenų, susijusių su kitomis (apie) 3 500 įstaigomis, nors, be kita ko, pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 4–7 ir 9 straipsnius apskaičiuojant ieškovo įnašą, pirma, jo pasyvų (išskyrus nuosavą kapitalą ir apdraustus indėlius) dydis turi būti proporcingas visų kitų įstaigų pasyvui (išskyrus nuosavą kapitalą ir apdraustus indėlius) ir, antra, reikia įvertinti jo rizikos profilį atsižvelgiant į šių kitų staigų rizikos profilius pagal numatytus rodiklius.

99 Kad pateisintų šių duomenų nebuvimą, BPV iš esmės teigia, jog su kitomis įstaigomis susijusi informacija yra konfidenciali.

100 Bendrasis Teismas neginčija (apie) 3 500 kitų įstaigų duomenų konfidencialumo, tačiau pažymi, kad, atsižvelgiant į tai, jog šie duomenys tarpusavyje susiję, ieškovo įnašo apskaičiavimas iš esmės yra neskaidrus.

101 Tiesa, ieškovas gali išnagrinėti *ex ante* įnašo apskaičiavimo metodą, kaip jis apibrėžtas teisės aktuose ir išdėstytas ginčijamo sprendimo tekste. Prireikus jis gali ginčyti kai kuriuos aspektus ir jų įgyvendinimą jo atžvilgiu, pavyzdžiui, BPV atliktą jo duomenų vertinimą pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 5 straipsnio 1 dalį.

102 Atsižvelgiant į tai ir neapsiribojant tokiais tiksliniais prieštaravimais, kadangi ieškovo įnašas apskaičiuojamas siejant su kitais elementais ir remiantis nenurodytais pagrindais, apskaičiavimo metodas kelia pavojų jo galimybei veiksmingai ginčyti ginčijamą sprendimą.

103 Šiuos argumentus papildomai patvirtina BPV, atsakydama į ieškinio ketvirtąjį ir penktąjį pagrindus. Šiuose ieškinio pagrinduose ieškovas ginčija konkrečius jo įnašo apskaičiavimo elementus ir, be kita ko, remiasi savo tariamai geru rizikos profiliu, apie kurį galima spręsti iš ieškovo atlikto jo ir kitų įstaigų finansinių duomenų palyginimo. BPV atmeta šį palyginimą, motyvuodama tuo, kad jis neprilygsta išsamiam nagrinėjimui, kurį ji atliko pagal teisės aktus. Vis dėlto Bendrasis Teismas gali tik konstatuoti, kad, kiek tai susiję su šiuo BPV atsakymu, ieškovui neįmanoma susipažinti su tiksliais ir išsamiais duomenimis, kurie leistų jam atlikti tokią analizę.

104 Be to, kadangi atsakydama į ieškinio penktąjį pagrindą BPV nurodo, kad ieškovo atveju taikyti koregavimo daugiklio dydžiai atsižvelgiant į rizikos profilį „neperžengia Deleguotojo reglamento [2015/63] 9 straipsnio 3 dalyje nustatytų ribų, t. y. nuo 0,8 iki 1,5“, reikia pažymėti, kad šiuo teiginiu neatsakoma į ieškovo susirūpinimą keliančius klausimus. Susirūpinimą kelia ne tai, ar daugiklis neperžengia numatytų ribų, o tai leidžia konstatuoti pateikti argumentai, bet tai, ar dėl šio daugiklio nepadaryta klaidos neperžengiant šių ribų, atsižvelgiant į tai, kaip nurodyta dokumente „Apskaičiavimo informacija“, kad minėtoje nuostatoje numatytos ribos, kiek tai susiję su ieškovo įnašo dydžiu, sudaro

skirtumą [*konfidencialu*] [1].

105 Dėl BPV interneto svetainėje paskelbtos lentelės, kurią ji taip pat paminėjo atsakyme į penktąjį pagrindą, pažymėtina, kad joje šiuo klausimu nieko nepasakyta. Šioje lentelėje nurodytas įstaigų, kurioms taikomi koregavimo daugiklio dydžiai atsižvelgiant į rizikos profilį euro zonoje intervalais 0,8–0,9, 0,9–1 ir t. t. iki 1,4–1,5, skaičius. Lentelėje, kuri yra ginčijamo sprendimo priedas, pateikiama tik dalis informacijos apie *ex ante* įnašų apskaičiavimą, nes joje nurodytas tik koregavimo daugiklis atsižvelgiant į rizikos profilį Europoje. Ši lentelė, kuri, be kita ko, paskelbta po to, kai buvo pareikštas šis ieškinys, neleidžia patikrinti minėto daugiklio apskaičiavimo tikslumo ieškovo atveju, taigi ir jo įnašo.

106 Be to, BPV neginčija, kad tokia įstaiga, kaip ieškovas, negali tiksliai žinoti, kodėl jo įnašas padidėja, sumažėja ar išlieka nepakitęs vienais ar kitais metais, nes šiuos svyravimus arba pokyčių nebuvimą lemia santykinė pozicija, kurios ji nežino, nustatydama terminus. Taigi įstaigos įnašas gali padidėti, kai jos rizikos profilis sumažėja, ir atvirkščiai; ji gali negauti tai patvirtinančių duomenų, jeigu jie yra konfidencialūs.

107 Iš SESV 296 straipsnio matyti, kad teisės aktai turi būti motyvuoti, o jurisprudencijoje primenama, kad pareiga motyvuoti taikoma visiems aktams, dėl kurių galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo (2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-370/07, EU:C:2009:590, 42 punktas).

108 Be to, iš jurisprudencijos matyti, kad motyvų nebuvimo negalima pateisinti pareiga saugoti komercinę paslaptį. Pareiga saugoti verslo paslaptis negali būti aiškinama taip plačiai, kad reikalavimas motyvuoti netektų esmės (šiuo klausimu žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Club Hotel Loutraki ir kt. / Komisija*, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

109 Šiuo atveju ieškovui pateikti motyvai neleidžia jam patikrinti jo įnašo sumos, kuri vis dėlto yra esminis ginčijamo sprendimo elementas, kiek jis su juo susijęs. Ieškovas dėl to atsiduria padėtyje, kai negali žinoti, ar ši suma buvo apskaičiuota teisingai, ar jis turi ją ginčyti Bendrajame Teisme, ir negali, kaip tai vis dėlto privalo daryti ieškinio teisme atveju, nustatyti, kiek tai susiję su šia suma, skundžiamo sprendimo ginčijamus elementus, suformuluoti kaltinimus ir pateikti įrodymų su svariais požymiais, kad jo kaltinimai pagrįsti (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *KME Germany ir kt. / Komisija*, C-389/10 P, EU:C:2011:816, 132 punktą).

110 Darytina išvada, kad BPV pažeidė pareigą motyvuoti.

111 Šios išvados nepaneigia kiti BPV argumentai.

112 Dėl nuorodos į ieškovo dalyvavimą sprendimų priėmimo procese reikia pažymėti, kad šis dalyvavimas apsiriboja tuo, kad įstaiga pateikia BPV informaciją pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 14 straipsnį, laikantis formų ir pateikimo būdų, kuriuos BPV apibrėžia pagal Įgyvendinimo reglamento 2015/81 6 straipsnį. Ji nesuteikia įstaigai jokios galimybės patikrinti savo įnašo tikslumą.

113 Dėl šio sprendimo 101 ir 102 punktuose nurodytų priežasčių tas pats pasakytina apie BPV nuorodą į tai, kad apskaičiavimo metodas yra įtvirtintas taikytinuose teisės aktuose.

114 Kalbant apie BPV argumentą, grindžiamą jurisprudencija, susijusia su sprendimais, kurie priimti laikantis nusistovėjusios sprendimų praktikos ir kurie gali būti motyvuoti glaustai, reikia pažymėti tai, kas nurodyta toliau.

1 Neskelbiami konfidencialūs duomenys.

115 Ši jurisprudencija neturi reikšmės, nes nesusijusi su šioje byloje nagrinėjamu klausimu dėl duomenų neatskleidimo dėl jų konfidencialumo.

116 Be to, kadangi iš bylos medžiagos matyti, kad apskaičiuodama *ex ante* įnašus ir priimdama sprendimus dėl šių įnašų BPV naudoja informacines technologijas (XLSX rinkmenas, elektroninius laiškus), o tai leidžia lengvai ir greitai parengti ir platinti daug informacijos, negalima teigti, kad nagrinėjamu atveju galėtų būti taikomi materialiniai, techniniai ar su terminu susiję argumentai, kurie kartais buvo nurodyti siekiant pateisinti glaustą motyvavimą.

117 Galiausiai bet kuriuo atveju šioje byloje neturėtų kilti nusistovėjusios sprendimų priėmimo praktikos klausimas. Kaip pažymi ieškovas, tik antrą kartą 2017 m. BPV nustatė *ex ante* įnašus į BPF. Be to, buvo panaikintas BPV sprendimas su nustatytais *ex ante* įnašais į BPF už 2016 m. (2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimas *Banco Cooperativo Español / BPV*, T-323/16, EU:T:2019:822; 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimas *Hypo Vorarlberg Bank / BPV*, T-377/16, T-645/16 ir T-809/16, EU:T:2019:823 ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimas *Portigon / BPV*, T-365/16, EU:T:2019:824).

118 Dėl argumento, grindžiamo jurisprudencija, susijusia su motyvavimu konkurencijos teisės srityje, pažymėtina, kad iš šioje srityje suformuotos jurisprudencijos matyti, kad dėl reikalavimo motyvuoti Komisija nėra įpareigota savo sprendime nurodyti skaičius, susijusius su baudų dydžio apskaičiavimo būdu (žr. 2012 m. birželio 5 d. Sprendimo *Imperial Chemical Industries / Komisija*, T-214/06, EU:T:2012:275, 100 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

119 Vis dėlto reikia pabrėžti, kad iš šios jurisprudencijos matyti, jog baudos yra Komisijos konkurencijos politikos instrumentas ir ji, nustatydama jų dydžius, turi galėti naudotis diskrecija, kad skatintų įmones laikytis konkurencijos taisyklių. Taigi Komisija, išimtinai ir mechaniškai pasirinkdama aritmetines formules, negali atsisakyti diskrecijos. Jei Komisija savo sprendime privalėtų nurodyti su baudų dydžio apskaičiavimo metodu susijusius skaičius, būtų pakenkta šių baudų atgrasomajam poveikiui (šiuo klausimu žr. 2003 m. spalio 2 d. Sprendimo *Salzgitter / Komisija*, C-182/99 P, EU:C:2003:526, 75 punktą; 2008 m. liepos 8 d. Sprendimo *BPB / Komisija*, T-53/03, EU:T:2008:254, 335 ir 336 punktus ir 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Hypo Vorarlberg Bank / BPV*, T-377/16, T-645/16 ir T-809/16, EU:T:2019:823, 198 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

120 Vis dėlto tokių argumentų negalima pritaikyti šioje byloje nagrinėjamam atvejui.

121 Pirma, nagrinėjamas atvejis susijęs ne su teisės aktais, suteikiančiais diskreciją reguliuoti įmonių elgesį, bet su objektyviu skaičiavimu, iš principo nepaliekančiu minėto apskaičiavimo autoriui jokios tokios diskrecijos.

122 Kita vertus, šis atvejis yra susijęs ne su sankcijų procesu, pateisinančiu atgrasomojo pobūdžio išsaugojimą, o su procesu, panašiu į apmokestinimo procesą. Šiomis aplinkybėmis nėra jokio pagrindo atimti iš skolininko galimybę patikrinti savo įnašo tikslumą. Šiuo klausimu, priešingai, nei teigia BPV, ieškovas teisingai remiasi 1958 m. birželio 13 d. Sprendimu *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7, p. 30 ir 31), kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad toje byloje ginčijamo sprendimo teisinis pagrindimas, susijęs su apmokestinimu *ex officio*, reikalavo tikslaus ir išsamaus vykdytino skolinio reikalavimo apskaičiavimo, kad tik toks įvertinimas galėjo leisti vykdyti teisminę kontrolę ir kad, nesant tokios informacijos, šis sprendimas nebuvo motyvuotas (taip pat žr. 1963 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Macchiorlati Dalmas / Vyriausioji valdyba*, 1/63, EU:C:1963:58, p. 636).

123 Dėl BPV nuorodos į 2005 m. vasario 22 d. Nutartį *Hynix Semiconductor / Taryba* (T-383/03, EU:T:2005:57, 35 punktas), pažymėtina, kad šioje byloje ji akivaizdžiai nereikšminga. Iš tiesų ši nutartis susijusi ne su pareiga motyvuoti aktą, o tik su šalies, kuri per procesą Bendrajame Teisme pateikia prašymą užtikrinti konfidencialumą, pareiga motyvuoti savo prašymą.

124 Kiek tai susiję su BPV nuorodomis į bylas viešųjų pirkimų ir valstybės pagalbos srityje, Bendrasis Teismas nagrinėjamose bylose konstatavo, kad ekonominių duomenų neatskleidimas ginčijamo sprendimo nekonfidencialioje versijoje nekliudo ieškovams suprasti Komisijos svarstymų, neatima iš jų galimybės užginčyti šio sprendimo Bendrajame Teisme ir neužkerta kelio atlikti jo teisminės kontrolės šioje byloje (2015 m. sausio 8 d. Sprendimo *Club Hotel Loutraki ir kt. / Komisija*, T-58/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:1, 73–77 punktai), ir kad ieškovai buvo pakankamai informuoti apie kitų laimėjusių pasiūlymų santykinius pranašumus (2015 m. liepos 8 d. Sprendimo *European Dynamics Luxembourg ir kt. / Komisija*, T-536/11, EU:T:2015:476, 47 punktas ir 50 punktas *in fine*).

125 Vis dėlto nagrinėjamu atveju, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 93–106 ir 109 punktuose, ieškovui pateikti motyvai, net atsižvelgiant į dokumentą „Apskaičiavimo informacija“ (žr. šio sprendimo 10 punktą), jam neleidžia patikrinti, ar jo įnašų suma atitinka taikytinus teisės aktus, taigi visiškai susipažinus su informacija nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą ir kokiu pagrindu.

126 Kiek tai susiję su BPV pateikta nuoroda į jurisprudenciją, susijusią su kovos su terorizmu sritimi, pagal kurią pripažįstama, kad pagal imperatyvius reikalavimus, susijusius su Sąjungos ar jos valstybių narių saugumu ar jų tarptautiniais santykiais, gali būti draudžiama pateikti tam tikrus su motyvais susijusius duomenis (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, T-390/08, EU:T:2009:401, 81 punktą), pakanka pažymėti, kad bankų sąjungos sritis niekaip nesusijusi su kovos su terorizmu sritimi.

127 Galiausiai, priešingai, nei teigia BPV, reikia konstatuoti, kad Bendrojo Teismo galimybė prašyti jos pateikti informacijos, kad būtų išnagrinėtas ginčijamo sprendimo teisėtumas, šiuo atveju negali nei pakeisti išvados dėl pareigos motyvuoti pažeidimo, nei užtikrinti ieškovo teisės į veiksmingą teisminę gynybą paisymo.

128 Iš tikrųjų ginčijamas sprendimas turėjo būti pakankamai motyvuotas jo priėmimo dieną ir bet kuriuo atveju prieš pareiškiant ieškinį dėl panaikinimo. Motyvų stoka negali būti ištaisyta po to, kai Bendrajame Teisme buvo pareikštas ieškinys, be kita ko, šiam teismui pritaikius proceso organizavimo ar pasirengimo nagrinėti bylą priemones.

129 Dėl ieškovo nurodyto neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo pažymėtina, kad reikia atmesti Komisijos per posėdį pateiktą argumentą, kad jis negali ginčyti ginčijamo sprendimo teisėtumo, nes jo įnašo apskaičiavimo metodas, grindžiamas įnašų tarpusavio priklausomybe ir rėmimusi konfidencialiais duomenimis, kyla ne tiek iš Deleguotojo reglamento 2015/63, kiek iš Reglamento Nr. 806/2014 ir Direktyvos 2014/59, dėl kurių jis nepateikė neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo. Iš tiesų, kaip matyti iš toliau pateiktų argumentų, tai, kad ieškovo *ex ante* įnašo apskaičiavimas yra neskaidrus, todėl jis negali patikrinti jo tikslumo, bent jau iš dalies išplaukia iš pačios Komisijos apskaičiavimo metodo, apibrėžto Deleguotajame reglamente 2015/63, t. y. to nereikalaujama pagal Reglamentą Nr. 806/2014 arba Direktyvą 2014/59.

130 Pagal Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalį ir Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalį įstaigos *ex ante* įnašas iš esmės apskaičiuojamas dviem etapais.

131 Pirmiausia apskaičiuojamas „fiksuotas įnašas“ (iš tikrųjų didžiausioms įstaigoms, įskaitant ieškovą, „bazinis metinis įnašas“, kaip tai suprantama pagal Deleguotąjį reglamentą 2015/63, žr. jo 5 konstatuojamąją dalį); tai daroma proporcingai įstaigos pasyvų sumos, išskyrus nuosavą kapitalą ir apdraustuosius indėlius, ir visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, visų įsipareigojimų sumos, išskyrus nuosavą kapitalą ir apdraustuosius indėlius, santykiui.

132 Paskui „bazinis metinis įnašas“ koreguojamas atsižvelgiant į įstaigos rizikos profilį.

133 Šio koregavimo kriterijai nustatyti Deleguotajame reglamente 2015/63, kurį Komisija priėmė remdamasi Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir 7 dalimi ir kuris, remiantis jo 70 straipsnio 6 dalimi, taikomas atsižvelgiant į Reglamentą Nr. 806/2014.

134 Vis dėlto iš Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 7 dalies, kuri yra Deleguotojo reglamento 2015/63 teisinis pagrindas, nematyti, kad koregavimas atsižvelgiant į rizikos profilį būtinai turi būti atliekamas taikant tarpusavyje priklausantį ir trečiųjų asmenų konfidencialiais duomenimis grindžiamą skaičiavimo būdą.

135 Iš tiesų visi veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti koreguojant pagal rizikos profilį, ir kurių sąrašas pateiktas minėtoje 103 straipsnio 7 dalyje, susiję tik su atitinkama įstaiga, t. y. pirma, su įstaigai kylančia rizika, įskaitant jos prekybos veiklos svarbą, nebalansines pozicijas ir finansinio sverto dydį, antra, įmonės finansavimo šaltinių stabilumu ir įvairove ir nesuvaržytu labai likvidžiu turtu, trečia, finansine įstaigos būkle, ketvirta, tikimybe, kad bus pradėtas įstaigos pertvarkymo procesas, penkta, su tuo, kiek įstaiga anksčiau yra pasinaudojusi išimtine viešąja finansine parama, šešta, su įstaigos struktūros sudėtingumu ir sėkmingo jos pertvarkymo galimybe, septinta, su įstaigos svarba vienos ar daugiau valstybių narių arba Sąjungos finansų sistemos stabilumui arba ekonomikai ir, aštunta, su tuo, kad įstaiga yra institucinės apsaugos sistemos dalis.

136 Dėl teiginio, kad kitų įstaigų tarpusavio priklausomybė ir rėmimasis konfidencialiais duomenimis išplaukia iš Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalies, kurioje, taikant tikslinį lygį, nustatomas BPF finansavimo lygis, kuris turi būti pasiektas pasibaigus pradiniam laikotarpiui, ir to paties reglamento 70 straipsnio 2 dalies, kurioje numatyta, kad visų įnašų suma neturi viršyti 12,5 % minėto tikslinio lygio per metus, reikia konstatuoti, kad šiomis dviem nuostatomis, laikantis jose nustatytų ribų, nereikalaujama pritaikymo sistemos sieti su tam tikrų įstaigų, tarp jų ieškovo, neskaidriu rizikos profiliu.

137 Pirma, Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalyje tikslinis lygis apibrėžiamas ne kaip tiksli viršutinė finansavimo riba, kurią reikėtų atitikti iki artimiausio euro cento, o tik kaip minimalus dydis („ne mažiau kaip 1 %“).

138 Antra, šis tikslinis lygis apibrėžiamas atsižvelgiant į visų susijusių kredito įstaigų apdraustųjų indėlių sumą pasibaigus vadinamajam pradiniam laikotarpiui, t. y. į sumą, kuri galės būti apskaičiuota tik 2023 m. pabaigoje.

139 Trečia, nors Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad už atitinkamus metus *ex ante* renkami įnašai neviršytų 12,5 % minėto tikslinio lygio, tai nereiškia, kad absoliučiai būtina nustatyti kiekvieniems metams konkrečią sumą, kuri vėliau, apskaičiuojant *ex ante* įnašus, turi būti paskirstyta visoms susijusioms įstaigoms. Iš tiesų, be to, kad pati 12,5 % norma susijusi su tiksliniu lygiu, apibrėžtu kaip minimumas, ir remiantis suma, kurią galima apskaičiuoti tik 2023 m. pabaigoje, ši nuostata nedraudžia susumuoti *ex ante* įnašų, kurie nagrinėjamais metais siektų mažiau nei 12,5 % minėto tikslinio lygio.

140 Iš to darytina išvada: kadangi, pirma, Direktyva 2014/59 ir Reglamentas Nr. 806/2014 Komisijos neįpareigoja Deleguotuoju reglamentu 2015/63 priimti pritaikymo metodą atsižvelgiant į rizikos profilį, kuris ieškovui nėra skaidrus, ir, antra, Komisija pripažino, kad, nors ekonominiu požiūriu įmanoma įvertinti įstaigos rizikos profilį remiantis tik tos įstaigos duomenimis (šiuo klausimu žr. 2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Portigon / BPV*, T-365/16, EU:T:2019:824, 156 punktą), tai, kad ieškovas savo neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą pateikė tik dėl Deleguotojo reglamento 2015/63 Bendrajam Teismui visiškai netrukdo konstatuoti *ex ante* įnašų apskaičiavimo metodo neteisėtumą atsižvelgiant į SESV 296 straipsnyje įtvirtintus reikalavimus, bent jau tiek, kiek tai susiję su šio metodo dalimi, susijusia su pritaikymu atsižvelgiant į rizikos profilį, nustatytu šiame deleguotajame reglamente.

141 Taigi darytina išvada, kad šio sprendimo 110 punkte konstatuoto pareigos motyvuoti pažeidimo priežastis, kiek tai susiję su *ex ante* įnašo apskaičiavimo dalimi, susijusia su pritaikymu atsižvelgiant į rizikos profilį, yra pateikiant prieštaravimą nurodytas Deleguotojo reglamento 2015/63 4–7 ir 9 straipsnių neteisėtumas.

142 Be to, bet kuriuo atveju, kadangi SESV 296 straipsnyje įtvirtintas reikalavimas pakankamai tiksliai motyvuoti aktus yra vienas iš pagrindinių Sąjungos teisės principų, kurio laikymąsi turi užtikrinti teismas, prireikus savo iniciatyva iškeldamas pagrindą, susijusį su šios pareigos pažeidimu (žr. šio sprendimo 36 ir 37 punktus), ir kadangi, pažeidžiant šią pareigą, ieškovas neturi pakankamai informacijos, kad patikrintų jo įnašo tikslumą, BPV negali pašalinti šio pažeidimo, remdamasi antrinės teisės aktais.

143 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pripažinus pagrįstu pagrindą, grindžiamą autentiškumo patvirtinimo reikalavimo pažeidimu, ginčijamas sprendimas taip pat turi būti panaikintas remiantis pareigos motyvuoti ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimu, nesant reikalo nagrinėti kitų ieškovo nurodytų pagrindų.

Dėl sprendimo poveikio ribojimo laiko atžvilgiu

144 BPV iš esmės daro išvadą, kad jei Bendrasis Teismas panaikintų ginčijamą sprendimą, reikėtų atidėti panaikinimo padarinius šešiems mėnesiams po to, kai sprendimas taps galutinis.

145 Ieškovas nepareiškė nuomonės šiuo klausimu.

146 Bendrojo Teismo sprendimai, kuriais panaikinamas Sąjungos institucijos arba organo sprendimas, iš principo įsigalioja nedelsiant, t. y. panaikintas aktas atgaline data pašalinamas iš teisinės sistemos ir laikomas niekada neegzistavusiu. Tačiau remdamasis SESV 264 straipsnio antra pastraipa Bendrasis Teismas gali laikinai palikti panaikinto sprendimo padarinius galioti (žr. 2014 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Ben Ali / Taryba*, T-133/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:176, 83 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

147 Nagrinėjamu atveju iš to, kas išdėstyta, matyti, kad BPV negalės pakeisti ginčijamo sprendimo, iš naujo nepažeisdama pareigos motyvuoti ir ieškovo teisės į veiksmingą teisminę apsaugą, kol nebus pakeistas teisinis pagrindas, visų pirma Deleguotasis reglamentas 2015/63.

148 Šiomis aplinkybėmis, remiantis BPV išvadomis, reikia palikti galioti ginčijamo sprendimo padarinius šešis mėnesius nuo tos dienos, kai šis sprendimas taps galutinis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

149 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi BPV pralaimėjo bylą, ji privalo padengti savo ir ieškovo bylinėjimosi išlaidas pagal šio reikalavimus.

150 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2017 m. balandžio 11 d. vykdomosios sudėties Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) priimtą sprendimą dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą už 2017 m. (SRB / ES / SRF/2017/05), kiek jis susijęs su *Landesbank Baden-Württemberg*.**

2. **Palikti Sprendimo SRB / ES / SRF/2017/05, kiek jis susijęs su *Landesbank Baden-Württemberg*, padarinius galioti šešis mėnesius nuo tos dienos, kai šis sprendimas taps galutinis**.

3. **BPV padengia savo ir *Landesbank Baden-Württemberg* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

4. **Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Collins Kancheva Barents

Passer De Baere

Paskelbta 2020 m. rugsėjo 23 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.